

GUNSTIGE VERKOOPSVORUITZICHTEN VOOR DE FRANSE DIEPZEEVLOOT

Begin april, komt de franse diepzeevloot van haar eerste vangst-kampagne uit het hoge Noorden terug.

Men verwacht tussen de 16 en 17 miljoen kg. diepbevroren en gezouten visprodukten waarvoor men nog altijd in de onzekerheid verkeert wat de afzet betreft. Inderdaad kennen we de tribulaties in de afzet van de vangsten van de vorige campagnes en de grote gestockeerde reserves in de franse diepvriezen waardoor de reders voor deze niet verkochte hoeveelheden niet bereid gevonden werden, voor de berekening van het loon van de bemanning, dezelfde prijs in aanmerking te nemen als voor de verkochte vis. De rederijen stelden een minimumprijs waarop het loon, naar gelang de laterale likwidatie van de gestockeerde produkten eventueel zou kunnen bijgesteld worden. Dit werd door de bemanningsleden niet aanvaard en het was dit onverschil die een eerste maal aanleiding gaf tot de weigering van uitvaart voor de eerste kampagne 1975. Dit geschil werd toen, langs een compromis bijgelegd. Gezien de grote aankomstverwachtingen van nagenoeg 17 miljoen kg., voldoende om de behoeften van de eigen franse consumptie voor een gans jaar te dekken, vrees men voor het van de hand doen van deze vangst. De rederijen hebben nu reeds verklaard niet bij machte te zullen zijn om ontschepingsprijzen te waarborgen zoals de bemanning dit eist en dit tot het ogenblik van de kommercialisering van het produkt. De bemanning zal zich dus dienen tevreden te houden met een loonsberekening op minimumprijzen. Niet-tegenstaande de syndikaten reeds hun intenties hebben laten blijken, tot een nieuwe aktie te zullen overgaan, menen de rederijen toch dat men niet aan de wal zal blijven en

voor de tweede jaarskampagne in zee zal steken. Het aanvaarden van het voorstel der rederijen betekent echter een aanzienlijke loonsvermindering voor de bemanning en een achteruitgang ten overstaan van een vroeger bereikt compromis. Men verwacht dan terug een belangenkonfrontatie tussen de twee groepen. Wij van onze kant vinden het spijtig, nu dat er zich zoveel gezamenlijke problemen stellen voor de visserij in het algemeen, de rederijen en de bemanning gekonfronteerd worden met een probleem die hen verdeelt. We kunnen ons niet ontdoen van de gedachte dat de franse regering hier te weinig doet voor de likwidatie van de oude stocks. In de landbouw werd dit probleem wel opgelost voor het teveel aan boter en vlees. De boteren vlesbergen werden, mits een duchtige subsidie van de Europese Gemeenschap, aan een zacht prijsje verkocht aan Rusland en de landen van het Oostblok. Hiermede kwam men terug voor een zuivere toestand te staan en werd de markt gesaneerd voor de nieuwe produkten, zoniet bleef men met prijsinzinkingen zitten en met kostende diepvriesstocks. We menen dat er ook wel een dergelijke oplossing mogelijk zou zijn voor de diepvriesstocks, zodanig dat de nieuwe aangevoerde vis verlost zou zijn van de druk der bestaande stock's, een konkurrentiele prijs zou krijgen. Zonder reserves zouden de handelaars terug ernstig gaan mededingen bij de aankoop. Het moet echter altijd eerst heel wat voeten in de aarde hebben, vooraleer een regering zich inzet voor afzetproblemen van visserijprodukten. De stiefmoederlijke behandeling van deze bedrijfstak is traditioneel, zeker ook wel omdat de vissers te braaf zijn.

« Sprokkel »

DE VISSERIJ IN EUROPA

Naar verluidt zou een delegatie van Rederscentrale op het Kabinet van de Minister van Landbouw ontvangen zijn, verleden week, maar daar een blauwtje hebben opgelopen.

De staatskas is leeg, alle bedrijfstakken in België verkeren in een even zorgwekkende crisistoestand en smeken om hulp om boven water te kunnen blijven. Het is zelfs niet eens een Belgisch maar een Europees probleem geworden. De Staat is machteloos.

Er kan overwogen worden de opvangprijzen te verhogen en ook om de invoer uit niet-EEG landen hoger te belasten, wat de waarde van onze eigen vis enigszins kan optrekken. Maar dat biedt weinig oplossing voor de zwaar verhoogde uitbatingskosten, die slechts kunnen gedrukt worden door staatshulp zolang de vangsten niet verbeteren en de prijzen stabiel worden.

We kunnen onze eisen voorlopig alleen maar zien beantwoord worden als we de minister kunnen bewijzen dat wij misbedeeld zijn tegenover onze buurlanden. We vinden het daarom een al te lang uitgesteld maar goed initiatief van Rederscentrale om enkele mensen te zenden naar Duitsland, Nederland en Frankrijk. Dan pas zal een vergelijking kunnen opgemaakt worden en kunnen we de regering zwart op wit duidelijk maken waarin wij achterna komen.

Mochten bepaalde reders door persoonlijke ervaring of kontakten hieraan kunnen medehelpen door adressen of inlichtingen door te spelen dat zij zich dan wenden voor Duitsland : Camiel Menu; Nederland : Jef Deroose en A. Van Lul; Frankrijk : L. Decreton en A. Hertsens.

Reders die zelf aanlanden bij Richardsson of Stevenson zouden ook daar eens hun licht moeten opsteken om zoveel mogelijk inlichtingen te verkrijgen over prijzen, subsidies, premies enz.

Dit idee had de Rederscentrale reeds lang moeten hebben, vooraleer met niet bewezen formules hun nood te gaan klagen bij ambtenaars die het goed menen, maar zich niet wensen in doekjes te laten doen, waarin ze gelijk hebben.

P. Vandenbergh

NAAR EENHEID VAN HANDELING IN DE PRODUCENTENORGANISATIES IN FRANKRIJK

In Frankrijk, dat over een zeer uitgestrekte kust beschikt, kennen we, behalve enkele zeer kleinere, drie producentenorganisaties, namelijk deze van de «Noord», «Bretagne» en «Zuid-West». Bij de zeer grote moeilijkheden waarmede het bedrijf in de laatste paar maanden te kampen had en waarvan de spektakulaire prijsinzinking wel de voornaamste was, hebben de drie grote producentenorganisaties de nadelen van een gebrek aan eenheid duidelijk ondervonden. Daarom zijn deze organisaties samen gekomen om een eenheidsbeleid vast te leggen, noodzakelijk om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden die zich ophoopten in het bedrijf en om eensgezinde oplossingen uit te werken en aan de overheid te kunnen voorleggen. De eenheid van de drie organisaties zal innerlijk echter blijven bestaan vooral noodzakelijk omdat ieder gewest toch ook zijn specifieke regionale problemen heeft, die regionaal dienen opgelost te worden.

Er was vooraf een noodzakelijke nivellering nodig bij de drie producentenorganisaties voor wat de eigen tussenkomst in de opvangprijzen betrof. Deze nivellering en herziening was daardoor ook al absoluut noodzakelijk omdat deze tussenkomst vastgelegd was aan 'n prijsniveau die merkkelijk hoger was dan de opvangprijzen bepaald door de Europese Gemeenschap. Aldus konden de produkten van de landen van de gemeenschap in alle

wettelijkheid hiervan profiteren door de prijzen ter plaatse met invoerprodukten te konkurreren. De regularisatie van deze prijs zal geschieden door een benadering van Brussel. Verder wordt door de drie producentenorganisaties gezamenlijk gezocht naar oplossingen voor een sanering van de markt en marktprijzen.

DE INVOER VAN VREEMDE VIS

Men heeft in Frankrijk ondertussen aanvaard dat men de invoer uit landen van de Europese Gemeenschap niet kan verbieden. Ook de visinvoer uit derde landen werd vanaf 2 maart terug toegelaten met uitzondering van de tonijn bestemd voor de bewerking en van de diepvriesfilet van kabeljauw. Daarom ook zoekt men het nu in een andere richting door een zeker aantal wettelijke verplichtingen op te leggen zoals de beperking van het aantal doorlaatpunten aan de grens en hoger eisen met betrekking tot de hygiëne van de ingevoerde visprodukten. Verder zal ook aangedrongen worden op gelijke behandeling van de vertegenwoordigers die voor wat Frankrijk betreft, gebaseerd wordt op kommissielonen en voor de ingevoerde produkten op een vaste basis. Een en ander zal aan de bevoegde commissie te Brussel voorgelegd worden. Of dit het probleem zal oplossen, is wat anders.

«Sprokkel»

NA HET BEEINDIGEN VAN DE VISSERSSTAKING TE CONCARNEAU

De eensgezinde houding van reders en vissers om van de franse regering tussenkomsten af te dwingen voor de sanering van het bedrijf en van de markt, waarbij men tot het blokkeren van havens overging en het bezetten van het ministerieel departement, kreeg te Concarneau een uitloper waardoor reders en bemanning nu tegenover elkaar kwamen te staan.

In Frankrijk is in de midden-slagvisserij nog altijd het systeem van de tussenkomst van de bemanningsleden in sommige uitbatingskosten in voege. De vissers willen dit nu eenzijdig afgeschaft zien. Zonder hierin stelling te willen nemen, nemen we dat het huidige ogenblik zeker slecht gekozen is om bijkomende kosten op uitbating te leggen. Daarbij moet dit geleidelijk gebeuren opdat de rederijen dit op die manier beter kunnen opvangen. Als we nu de eisen van de franse vissers onder oog nemen en een vergelijking maken met de lonen in de Belgische zeevisserij, dan speelt deze vergelijking zeer in het voordeel van onze vissers. Inderdaad dienen de franse vissers, onder meer te Concarneau, nog altijd te vechten voor een minimum gewaarborgd loon van 6.500 B. per reis waarvan men er zeker tot geen drie per maand komt. Ook is één van hun eisen een gewaarborgde rust, tussen twee reizen in, van minstens 48 uur ! We herhalen dat de standing van onze vissers heel wat beter is en

ze veel meer verdienen.

Zonder dat het tot algehele voldoening kwam voor alle eisen van de vissers, is men te Concarneau deze week terug in zee gestoken. De rederijen gingen akkoord om de tussenkomst van de bemanningsleden in de huur en kosten van het elektronisch apparaat te halveren tot 50 t.h. De bemanning krijgt inzage van alle rekeningen desbetreffende en de 48 uren rust werd eveneens gewaarborgd. Van het gewaarborgd minimumloon hoorden wij niets meer. In een eerste vergadering waarvan meer dan 600 vissers deelnamen, werden de tegenvoorstellen van de rederijen verworpen met 420 tegen 186 stemmen. Een nieuwe vergadering verleden week donderdag gehouden in het bijzijn van slechts 303 vissers (dus de helft van de aanwezigheid op vorige vergadering) gaf toen 193 stemmen voor werkhervatting en 109 tegen. Ondertussen deden de syndikaten, die de vissers tot werkhervatting aangespoord hadden, de beoefenen om voor de inwilliging van de totale eisen verder te zullen onderhandelen met de rederijen.

De vaartuigen die begin deze week in zee staken, worden in de loop van de Paasweek terug verwacht. Als men nu geen regeling genomen heeft om het uitvaren en het binnenkomen te doen verschillen kan een te grote aanvoer de bemanning en de reders nu terug parten spelen.

«Sprokkel»